

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 22. ~~1904~~ Leto II.
V LJUBLJANI, 24. nov. 1904.

Izhaja

vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena

mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranjsko).
Naročnina in inserati pa: Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina XXII. zvezka:

	Stran
Skrivnostna roža	338
1854. — 8. gruden — 1904	339
Sonetni venec	342
Nebeško potrdilo Brezmadežnega spočetja	344
Junak si ti	348
Razgled po katoliškem svetu	348
Cerkveni razgled po domovini	349
Zahvale za uslišano molitev	352
Darovi	352

Listnica uredništva: Č. g. V. I., Štajersko: Tudi nam so znane druge prestave slavoreka:
Laudes et gratiae sint omni momento . . . ! Prestavili pa smo po naše enkrat za spremembo,
ker se nam je tako zazdelo, — ne da bi hoteli to prestavo splošno uveljaviti.

Podpisana uljudno naznanja preč. duhovščini, da je **otvorila**
na Mestnem trgu števil. 7 v Ljubljani
zalogo umetalnih cvetlic
ter se priporoča v naročevanje cerkvenih šopkov, dekoracijskih
vencev in cvetlic, dalje vencev za gg. novomašnike itd. po naj-
nižjih cenah. *Fostrožba točna in poštona!*
Najodličnejšim spoštovanjem
1719 B 3 *Antonija Mildner.*

Slava Brezmadežni

1854 — 1904.

ob nje zlatem jubileju!

1854 — 1904.

Skrivnostna roža. *)

Posvetitev Brezmadežni v šestih pesmih in simbolih.

Križ.

*Sprejmi, Mati, našo hvalo,
če moči dado nam malo,
pa ljubezen nevenljiva
še veliko v srcu skriva.*

*Še veliko v srcu skriva,
a beseda ji zastane,
čudna moč jo sladko gane,
ko se Tebe spomni, Mati.*

*Mo se Tebe spomni, Mati.
misli eno misel samo:
Blago mater res imamo,
ki ji duša vse zaupa.*

*Tebi duša vse zaupa —
križ od trudnih ram odvzemi
in dobrotno nas objemi
in pritisni na srce!*

Sidro.

*Ni lepih dni, če nam nebo
zakrije modra lica;
če tebe ni, Devica,
tolažbe od nikoder ni.*

*Brez upanja bi marsikdo
po širnem svetu taval,
kot da bi čolnič plaval
brez sidra v morju sémtertja.*

*A ti si mati upanja,
prižigaš lučko žarno
in vodiš sidro varno;
le zvesto vodi ga naprej!*

Sree.

**Mnoge se nad nami
zvezde vžigajo,
mnoga se med nami
srea dvigajo.**

**A najdražji vendar
srei sta nam dve:
Prvo Božje — drugo
tvoje je sree.**

**Glej, posvetna srea
vdano bijejo,
dokler žarki sreče
toplo sijajo.
Ali ko se žarki
sreče vpehajo,
tudi srea sreem
biti nehajo.**

**Ti sree ljubeče
rada vsem odpreš,
in še slajše ljubiš,
koder žalost zreš.**

Venec.

**Slabotne božje smo stvari
In pričajo nam vzdih vroči,
da tvoje iščemo pomoči,
ki brišeš solze vsem očem.**

**Priporočena Ti mladina
po zgladu tvojega naj Sina
v modrosti raste dan za dnem.
Priporočena ti vsa fara;
kar ji duha slepi in vara,
odvrni milostno od nje.**

**Naj vsa škofija se ljubljanska
in vsa prelepa zemlja kranjska
zateka k tebi na sree!
In kar po svetu razkropljenih,
otrok je tvojih izgubljenih —
naj bodo zopet tvoji vsi!**

Lilija.

**Ti jasnobela lilija
iz Nazareta davnega,
Ti sladka Mati in Gospa
iz Betlehema slavnega!**

**En sam prijazen nasmehljaj
nad nami dej razliti,
in če bi me hotele kdaj
od tebe se ločiti,
Ne pusti ti nas vekomaj!**

**Kam dete bi brez matere?
Kam me brez tebe smele?
Brez solnca bi cvetlice vse
brez tebe me venele.**

Krona.

**Krona ni še vrednejše
glave kronala nikdar,
lepše krone še nikjer
ni skoval noben zlatar.**

**Kakor si prijela jo
ti, kraljica vseh kraljic,
biserov je toli v njej,
kolikor je vseh devic.**

**Jasneje ne svetijo
zvezde celega neba;
saj se skoraj pol nebes
v kroni tvoji lesketa.**

Silvin Sardenko.

*) Vsaka deklamovalka položi na koncu pesmi pred Marijin kip dotični simbol.

1854. — 8. gruden — 1904.

Zlato Marijino leto!

Dné 8 decembra 1904. bo torej petdeset let, kar je veliki Marijin častivec, papež Pij IX., proglasil za versko resnico: „Marija je bila brez madeža izvirnega greha spočeta.“

V četrtek 7. decembra 1854. so bili nad večnim mestom Rimom na nebu nakopičeni črni oblaki in deževalo je v potokih. A ponoči je jenjalo deževati. Na slavnostni dan zjutraj so se razkropili oblaki in solnce se je v vsej svoji krasoti prikazalo na obzorju. Bil je krasen dan; narava sama je pokazala, da hoče izkazati čast njej, ki bo danes počeščena pred vsem katoliškim svetom.

V Rimu, večnem mestu, ki je bolj kakor vsako drugo mesto z veliko nestrpnostjo pričakovalo, da papež izreče za versko resnico, kar je bilo skozi stoletja pobožna in splošna misel katoličanov, v Rimu torej je bilo vže zarana vse na nogah. Rimljani in brezštevilni tujci so vreli proti Vatikanu. Želeli so biti navzoči pri slovesnosti in radi bi bili slišali, kaj jim je po odlöku namestnika Kristusovega verovati o Materi božji.

Ob pol 9. uri zjutraj se je pričel pomikati slavnostni sprevod iz Vatikana v cerkev prvaka apostolov, sv. Petra. Sijajnejšega spreveda si ne moremo misliti, kakor je bil ta. V najkrasnejših cerkvenih oblačilih je šlo pred papežem-kraljem 54 kardinalov, 42 nadškofov, 1 patriarh in 100 škofov, ki so na ta dan prihiteli v Rim. Zadnji je bil sveti oče Pij IX. Sprevod se je pomikal po glavnem trgu pred baziliko sv. Petra v cerkev. Med potjo so peli litanije vseh svetnikov. Ravno ko so jih odpeli, so prinesli sv. očeta v cerkev. Pij IX. je počastil Najsvetejše, odmolil molitve po litanijah in se nato podal pred veliki oltar, da opravi slovesno sv. mašo.

Sv. maša se je pričela približno ob 10. uri. Vedno bolj se je bližal slovesni trenutek. Med sv. mašo, ko so odpeli sveti evangelij in sicer po starodavnem običaju pri slovesnih mašah papeževih, v latinskem in grškem jeziku, je pristopil pred prestol svetega očeta dekan kardi-

nalskega zbora, kardinal Macchi, s starostama nadškofov in škofov, ki so bili navzoči pri veliki slovesnosti, kakor tudi po en nadškof grškega in armenskega obreda. Pokleknili so pred sv. očeta in kardinal Macchi je nagovoril Pija IX. takole: „Sv. oče! Kar katoliška Cerkev dalj časa sem srčno želi in soglasno prosi, da naj se po Tvojem najvišjem in nezmotljivem sklepu določi brezmadežno spočetje presvete Device Marije, Matere božje, v povišanje njene hvale, slave in časti, prosimo ponižno in prisrčno v imenu svetega zbora kardinalov, škofov katoliškega sveta in vseh vernikov, naj se današnji dan izpolnijo občne želje. Blagovoli torej, sveti oče v tej cerkvi, ki je posvečena prvaku apostolov, v tem slovesnem zboru preimenitnega starešinstva škofov in ljudstva, povzdigniti apostolski glas in razglasiti versko določilo, da je bila Marija brez madeža izvirnega greha spočeta. Tvoj glas bo napravil veselje v nebesih in največjo radost na zemlji.“

Z vidnim veseljem je sv. oče poslušal to prošnjo in je odgovoril, da z veseljem sprejme prošnjo škofov ter vernikov, poprej pa da mora poklicati Sv. Duha na pomoč.

In sv. oče, ter ž njim kardinali, nadškofje in škofje kakor tudi vsa množica, v cerkvi sv. Petra, je pokleknil in zapel: „Veni creator spiritus.“ — Pridi Stvarnik Sv. Duh! Pesem naj bi bili peli samo papeževi pevci. A preveliko je bilo navdušenje množice in z enim glasom je pela z veliko pobožnostjo vsa množica: kardinali, škofje, duhovniki, verniki, vsi eno srce ena duša: Pridi sv. Duh!

Bil je slovesen trenutek! Saj se je šlo za božje razsvetljenje, ker bližal se je čas, da papež s svojega prestola oznani resnico, sveto vsem katoličanom, dasi jih ločijo kraji in običaji, narodnost in govorica.

Pesem vtihne. Sveta tihota nastane v velikanskih prostorih. Papež je vstal s svojega sedeža in vzel v roko velevažno listino. Srca vseh navzočih so bila veselo vzradoščena, ko je papež s svojim lepim glasom pričel čitati razglasitev o Brezmadežnem spočetju. Vse je

bilo globoko ginjeno in se radosti solzilo. Tudi sv. oče je bil tako ginjen, da ni mogel pričeti s čitanjem. A premagal je svoje veselo razburjenje in počasi, glasno ter slovesno čital razglasitev verske resnice o brezmadežnem spočetju Marije Device, ki slove:

„Pooblaščen po našem Gospodu Jezusu Kristusu, svetih apostolov Petra in Pavla in po lastni moči določujemo, izjavljamo in proglašamo: Nauk, ki trdi, da je bila prečista Devica Marija v prvem trenutku spočetja s posebno predpravico in milostjo božjo, z močjo zasluženja Jezusa Kristusa, Zveličarja človeškega rodu, čista obvarovana vsakega madeža pododovanega greha, je razodel Bog. Zato morajo vsi verniki ta nauk trdno in stanovitno verovati.“

Ko je sveti oče proglasil na ta slovesen način versko resnico o brezmadežnem spočetju Marijinem, so zadoneli zvonovi vseh rimskih cerkvâ. Topovi na „angelskem gradu“ so zagrmeli in naznanjali prebivavcem večnega mesta, da je slovesno razglašena že dolgo zaželjena verska resnica.

Kardinal-dekan Macchi pa se je zahvalil sv. očetu, da je izpolnil željo katoliškega sveta, ter prosil, naj sv. oče zapove izdati tozadevno pismo. Apostolski protonotarji so pa prosili, da smejo izdelati pismo o tem slovesnem činu. Sv. oče je privolil v to.

S slovesno zahvalno pesmijo je bila končana ta slavnost, kakršnih je le malo še videla čestitljiva bazilika sv. Petra. Po slavnosti pa je sv. oče slovesno kronal Marijino podobo brezmadežnega spočetja v sikstinski kapeli. Rim se je pa oblekel v slavnostno, praznično obleko. Zvečer je bila nad vse krasno razsvetljena kupa sv. Petra, a tudi mesto je bilo razsvetljeno, da je bilo kot plameneno morje.

Po vsem katoliškem svetu je zavladovalo veliko veselje. Kako bi ne? Saj je bila izpolnjena želja, naj se proglasi za versko resnico nauk o brezmadežnem spočetju nje, o kateri poje Visoka pesem: „Kakor lilija med trnjem je moja prijateljica med hčerami.“

Kakor je pogostokrat solnce sicer na obnebu, pa ga zakriva gosta megla do desete, do enajste ure; solnce se z meglo bori, dokler je ne premaga in ne zažari v polnem svitu na nebu, — tako je bilo z našo versko resnico. Katoliški svet je veroval v brezmadežno spočetje, a tiste popolne gotovosti ni imel, ki jo daje samo nezmotljiva beseda Petrova po ustih svojega naslednika papeža. Ta znameniti dan — 8. grudna 1904. — je beseda Pija IX., podpisana po dolgotrajnem in učenem raziskavanju učenjakov, pregnala vsako meglo dvomov o tej resnici, in solnce Brezmadežnega spočetja je v vsem žaru zavladovalo na obnebu katol. Cerkve. Veliko znamenje — ki ga je gledal in napovedoval že sv. Janez v skrivnem razodetju — se je prikazalo ne nebu. Žena obdana s solncem, luna pod njenimi nogami in krona dvanajstih zvezd okoli njene glave.

In kakor se vse ogreje in oživi, kadar posveti solnce, zelenje ozeleni, cvetice odpirajo svoje cvete, tako se je ogrelo, ozelenelo in oživilo versko življenje, medtem ko nam sveti to žarko solnce.

Kolika izprememba v Cerkvi v teh petdesetih letih! Dasi njeni sovražniki vedno hujše rujejo in vzdigajo svoje glave, je vendar v Cerkvi sami vedno bolj živahno in veselo gibanje in veselo življenje. Marijino češčenje — ta prelepi cvet na vrtu katoliške Cerkve — se je v tem času silno razširilo: Šmarnice so se vpeljale, rožnivenec se obilnejše moli, Marijina božja pota so vzcvetela, Marijanske družbe, bratovščine oživele, Marijanske slovesnosti se pogosteje in slovesneje obhajajo. Vse to pa rosi in naklanja celi Cerkvi blagoslov in milost, jej daje rast in cvet in sad.

Brezmadežna sama pa je potrdila dobra tri leta potem na čudovit in prejasen način besedo papeževo, ko se je v Lurdu prikazala in razodela mali nedolžni Bernardki ravno pod imenom: Brezmadežno spočetje. To je bil odziv iz nebes na besedo papeževo.

O tem na drugem mestu.

Brezmadežni.

(Poslov. S. E.)

Ugl. Ign. Mitterer.
Triglasno prir. Fr. F—č.

Slovesno.

Glasovi.*

mf

1. Bodi nam pozdravlje-na, o De-
2. Čista ka - kor li-li - ja sredi
3. K tebi zrem otrok sol - za; prosim

Spremljevanje.

1. vi - ca, čista vsa! Ma-deža na tebi ni, stvarstvo vse naj te sla - vi!
2. tr - nja zemske-ga, str-la kači glavo si, slava bodi ti vse dni!
3. te, Brezmade - žna, daj, da v raju tudi jaz zrem ne - beški tvoj o - braz! } Sla - va

te - bi, ki si čista vsa! Sla-va večna ti, Brez - ma - de - žna!

* Poje se lahko eno- ali dvo- ali triglasno. Ako požete dva glasova, naj drugi glas tamkaj, kjer stojé tri note, vzame vselej ono, ki je po črtici zvezana s prvim glasom. Triglasno se poje lahko tudi brez spremljevanja.

Sonetni venec,*)

spleten v čast brez madeža Spočeti.

Kraljica vsega božjega stvarjenja,
Devica, ti brez madeža spočeta,
glej, pesem vneta tebi v čast bo peta:
otrok tvoj boren peti jo začenja.

Obsuj² livada večnega življenja,
zdaj s cvetjem svoje milosti poeta,
ko slave in časti ti venec spleta,
v bojazni sveti cvet na cvet pripenja.

Zrušile bodo se orjaške skale,
ugasnila bo solnca luč žareča,
gore na vekomaj ne bodo state,

minljiv ta svet je kot goreča sveča:
Ne mine pa naj pesem tvoje hvale,
radosti polna zarja mi blesteča!

Radosti polna zarja mi blesteča,
če nate moje se oko ozira,
kot da prijetna godba mi zasniva,
posijeta v srce tvoj mir in sreča.

Ko bliža se nevihte moč grozeča,
v srca trdnjavo moč skušnjav prodira,
tvoj svit strahu me brani in nemira,
v njem razprši skušnjav se temna gnječa.

Zabredel hitro sam bi s poti prave,
pogoltnila bi me peklena ječa,
a ti do rajske vodiš očetnjave.

Glej, tvoja milost iz nebes roseča,
dokaz je tvoje nedosežne slave,
Adamovih hčerâ si ti največa.

Adamovih hčerâ si ti največa,
kraljic vseh slavnih si preseгла slavo.
Le tebi zvezdni venec venča glavo,
v podnožju sije luna ti blesteča.

Krasneje kot cvetice vse cveteča
prečudno razprostiraš mi vonjavo,
srce prej bolno v njej postane zdravo.
O cedra večni Libanon kraseča!

Poviševana v svoji večni slavi,
sprejela vendar boš moj mali dar češčenja,
ki bornega srca so le pozdravi,

v katerih tvoja čast se le omenja.
Dobrotno se mi tvoja milost javi,
ljubezni siješ žar in luč življenja.

Ljubezni siješ žar in luč življenja:
Zveličarja si svetu ti rodila,
umrljivim luč življenja zanetila,
ti zarja božjega pomiloščenja,

orožje našega si odrešenja.
Pekleni kači glavo si zdrobila,
in jezo božjo si potolažila,
da Bog nam z večno kaznijo odjenja.

Če z glavo strto še peklena kača
sovražno moč nasproti nam napenja,
od prave poti zvito nas obrača,

se nam ni bati njenega grozenja.
Saj ti, zavetja našega palača,
junaško braniš duše zaslepljenja.

Junaško braniš duše zaslepljenja,
sprejemaš v svoje varstvo nas kristjane,
nam tu odkrivaš satanske nakane,
nas varješ zlobnega sveta motenja.

Kdor v zmoti dobro s hudim kdaj zamenja,
nevarnosti postanejo mu znane
in zanjke zmot so zopet razvozlane,
če se oklene tvojega češčenja.

Ti svetla luč si prave učenosti,
voditeljica slabih si sloveča,
zakladnica ti božje si modrosti.

Za blagor naš, Devica ti goreča,
prijazno vabiš vse na pot kreposti,
iz greha zmot rešuješ nas ljubeča.

Iz greha zmot rešuješ nas ljubeča.
Nesrečnim grešnikom v pomoč poslana,
njih pribežališče imenovana,
brezdvomno pomočnica si največa,

njim, ki neskončna jim preti nesreča.
Komu priprošnja tvoja je neznana,
ki v sveti si za nas ljubezni vžgava
in tvoja milost nam z neba roseča?

*) Pojasnilo neukim: Sonet je posebna vrsta pesni, ki ima štiri kitice; prvi dve po štiri, zadnji dve po tri verzze (skupaj 14 verzov). — Sonetni venec pa ima 15 sonetov, in sicer tako, da je zadnji verz vsakega soneta enak s prvim prihodnjega. Iz teh štirinajsterih prvih in zadnjih verzov pa je sestavljen petnajsti sonet, ki se imenuje magistrale, in čegar prve črke imajo poseben pomen. — Da je tak venec splesti umetnost, je razvidno. Naš venec je zložil br. Gervazij Vidmar, usmiljeni brat v Kandiji, ki pobira milodare za bolnike po deželi.

Li naših src kdo čuti bolečine,
kot ti v najlepših čednostih cveteča,
ki zreš nas vedno iz nebes višine?

Ti sidro upanja si nam, o sreča!
že v mislih nate dušna bol premine,
celivka srčnih ran si ti sloveča.

Celivka srčnih ran si ti sloveča.
Kedo bi nam zacelil srčne rane,
od lastnih krivd in od sveta zadane?
Li nehala bi njih bolest skeleča,

brez tebe, cvetka, iz nebes duhteča? —
Le ti delivka si zdravilne mane:
vse milosti po tebi nam so dane. —
Kar Ezavova kdaj je bila leča,

to so dobrot posvetnih bogatije.
V sveta sladnostih srčna bol ne jenja,
kdor vživa jih, le strupa se napije. —

Češčena bodi, ti, sladkost življenja!
le tvoja milost nam dobrotno sije,
izvoljena posoda odrešenja.

Izvoljena posoda odrešenja,
od vekomaj spočeta bila v Bogu,
si oslabila moč deseterogu,
po tebi pot v nebesa se začenja.

Pomlad ti našega si prenovljenja.
Kot ptice svoje sladko petje v logu,
razlivaš milost nam na zemlje krogu,
ljubezni tvoje cvet nikdar ne zvenja.

Z obličja sije rajska ti miloba,
milejša od pomladne si narave,
ki vstala iz sneženega je groba.

Ohrani vedno nas na duši zdrave,
v temi skušnjav nam bodi ti svetloba,
mogočni ščit na zemlji Cerkve prave!

Mogočni ščit na zemlji Cerkve prave!
Ti duše za nebesa pridobivaš,
ker sladko upanje nam v srca vlivaš,
da kdaj deležni bomo tvoje slave.

Ko bijemo tu boje nekrvave,
nas varno pred sovražniki zakrivaš,
v veselje, ki nad zvezdami ga vživaš,
v presrečni raj nas vodiš iz puščave.

Steber katoliške si Cerkve svete,
ti veličastna vseh devic Devica;
zveličanja sovražnike zaklete,

premaga vselej tvoja naj desnica;
pokaži moč, brez madeža spočete,
apostolov prevzvišena kraljica!

Apostolov prevzvišena kraljica!
kaj bi li dela apostolska bila,
ko po priprošnji tvoji ne rosila,
bi blagoslova božja jim desnica.

Vrtà najlepšega si vrtarica,
v vrt svete Cerkve cvetke si sadila:
nevernikom si milosti delila,
da zmote njih je zmagala resnica.

Kar dež je zemlji, to so Cerkvi dela,
ki delaš jih za vernikov države,
za blagor naš plamtiš kot si plamtela.

Brez tebe z nami Bog ni storil sprave,
zato ti slava vedno bo donela,
rodovi zemlje vsi slave Te: „Ave!“

Rodovi zemlje vsi slave te: „Ave!“
**Preteklo petkrat je deseto leto,
odkar te kot brez madeža spočeto
proslavlja Cerkev vsa, kraljica slave.**

Za petdeseto letnico pozdrave
naj srca verna kličejo ti vneto,
slavijo tvoje naj ime presveto,
doline, hribje, polja in goščave!

Iz src človeških mrak pregreh naj zgine,
vse tebi v čast, brezmadežna Devica;
morja globine in gorâ višine,

častijo tebe naj nebes kraljica;
pobožna misel nate naj ne mine,
izhajajoča zgodnja nam danica!

Izhajajoča zgodnja nam danica,
iz spanja mlačnosti nas vse prebudi,
življenje grešno dušam vsem pristudi,
na poti v večnost bodi nam vodnica!

Naj nikdar ne zakrije te meglica,
ko plašijo nas dušni boji hndi;
naj v svitu tvojem se sovražnik zgrudi,
tolaži žar nas tvojega naj lica!

Mi zvesti hočemo ti vsi ostati,
naš duh le k tebi hrepeni v višave. —
A moramo se še obtoževati:

Ne moremo časti ti dati prave,
ne znajo prav opevati, o Matí!
jeziki vsi visoke tvoje slave.

Jeziki vsi visoke tvoje slave,
zaslug, ki v vencu se ti lesketajo,
prešteti in opisati ne znajo.
O tvoji slavi moje te izjave,
kot cvetke temnosenečne so dobrane,
ki tožna, blede lica le imajo,
ker solnčni žarki jim moči ne dajo,
nevednosti jih senčijo goščave.

A učenosti ne zahtevaš svetne,
pripustim razodevaš se, kraljica,
preziraš le ošabne in prevzetne.

Besed za te primernih, o cvetica,
učeni vse zgovornosti umetne
izreči niso zmožni, o Devica!

Izreči niso zmožni, o Devica,
ti Evini otroci dolžne hvale.
Naj duše vse ti zveste bi postale,
saj z Jezusom nas vseh si rešenica! —

Izvoljena ti božja Porodnica:
dari bi v dar prinesel rad ti zale,
ki bi na veke slavo ti dajale,
a kaj teh bornih pesmic je vrstica?

Pa slušaj prošnje skromnega poeta:
O bodi vedno zvezda mi rešenja,
Devica, ti brez madeža spočeta!

Z imenom tvojim venec naj pomenja,
kako nas ljubiš ti, Devica sveta,
kraljica vsega božjega stvarjenja.

Kraljica vsega božjega stvarjenja,
Radosti polna zarja mi blesteča,
Adamovih hčerâ si ti največa,
Ljubezni siješ žar in luč življenja.

Junaško duše braniš zaslepljenja,
Iz greha zmot rešuješ nas ljubeča,
Celivka srčnih ran si ti sloveča,
Izvoljena posoda odrešenja.

Mogočni ščit na zemlji Cerkve prave,
Apostolov prevzvišena kraljica,
Rodovi zemlje vsi slave te: „Ave!“

Izhajajoča zgodnja nam danica,
Jeziki vsi visoke tvoje slave,
Izreči niso zmožni, o Devica!

Kraljici Mariji.

Br. Gervasij.

Lurd; cerkev.

Nebeško potrdilo Brezmadežnega spočetja.

Nebeška Gospa se je prikazala Bernardki prvič 6. svečana 1 1858. v Lurdu. Pa Prikazen se ji ni koj razodela in Bernardka je sicer slutila, da jo osrečuje sama Mati božja, a iz njenih ust

tega zagotovila še ni imela. Pa tudi to je imela dobiti.

Mi ne moremo tega svetega občevanja med nebem in zemljo boljše popisati, pa tudi ne

za to slavnost lepšega berila podati, kot je popis onega znamenitega razodetja, kakor ga podaja nedosegljivo lepa knjiga Henrika Laserja „Lurška Mati božja.“

Naj torej ob tej slavnostni priliki obnovimo — povzet po imenovani knjigi — spomin na one nebeško lepe trenutke.

Od prvega prikazovanja dalje je Bernardko večkrat nevidna moč vlekla k skrivnostni jami, koder je imela nebeško prikazen.

Ta glas je slišala vnovič 25. marca na praznik Marijinega oznanenja zjutraj, in precej

tje ravno tačas, kakor deklica.

V dolini je sneg skopnel pred dvema ali tremi dnevi, pa venčal je še vrhove okolnih gor. Vreme je bilo lepo in jasno. Ne enega oblaka ni bilo na mirno-višnjevem obnebjju. V tem hipu se je solnce rodilo, kakor je bilo videti. v naročju belih gor in je razsvetljevalo svojo sneženo zibko.

Bila je obletnica dne, ko je angel Gabrijel prišel k najčistejši Devici v Nazaret in jo pozdravil v Gospodovem imenu: Cerkev je obhajala spomin Marijinega oznanenja.

Lurd; pred cerkvijo.

se napoti k skalam masabjelskim Njen obraz se je svetil upanja. Nekaj ji je pravilo, da zopet ugleda Prikazen, in da pred njenimi zamaknenimi očmi odpro nekoliko nebesa večne svoje duri za hip.

Kakor si lahko mislimo, postala je mlada deklica v Lurdu imenitna oseba, in ni mogla storiti stopinje, da bi ne bilo vse gledalo v njo.

Ko so jo videli iti, klical je drug drugemu: — Bernardka gre k Jami!

Precej potem so ljudje hiteli iz vseh hiš, tekli po vseh cestah, drli k Jami in so prišli

Med množico, ki je tekla k Jami, bili so tudi videti do malega vsi tisti, ki so ozdraveli po jamski vodi, kot: Ludovik Bourriette, vdova Crozat, Blaž Soupene, Benedikta Cazeaux, Avgust Bordes in precej drugih. In ravno tačas, ko so tudi ti ozdravljenci drli k skalam masabjelskim, prepevala je katoliška Cerkev na koncu jutranjic te čudapolne besede: „Tedaj se odpro oči slepih, in ušesa gluhih bodo odprta. Takrat bo skakal kruljav kakor jelen, ker so vode začele teči v puščavi, in deročine v samotí.“

Bernardke ni goljufala vesela nada, ki jo je imela: glas, ki jo je klical bil je glas zveste Matere božje.

Toliko da poklekne deklica, že pride Prikazen. Kakor vselej, žarel je okolo nje nepopisljiv blišč, ki je bil neznansko svetel in neskončno prijazen: bil je kakor večna slava najvišjega miru. Kakor vselej, bila sta njen pajčolan in njena sramežljivo nabrana obleka bela, kakor nov sneg. Roži, ki sta cveteli na njenih nogah, bili ste rumeni kakor nebo, ki se zasveti na vzhodu v prvem blišču deviške zarje. Njen pas je bil višnjav kakor nebo.

Bernardka, zamaknena v brezmadežno Lepoto, je pozabila na zemljo.

— Ljuba Gospa, reče ji prav po otroško, bodite tako dobri in povejte mi, kdo ste in kako je vam ime.

Veličastna Prikazen se nasmehne in nič ne odgovori. Pa ravno tačas je vesoljna Cerkev, nadaljevaje slovesne jutranjice, zaklicala:

„Sladko in brezmadežno Devištvo, kako bi te slavil, ne vem; zakaj, v svojem naročju si nosilo tistega, ki ga nebesa niso mogla obseči.“

Bernardka ni slišala teh daljnih glasov in tudi ni mogla slutiti te čudovite zveze. Ker je Prikazen molčala, povpraša jo vnovič:

— Ljuba Gospa, bodite tako dobri in povejte mi, kdo ste in kako je vam ime.

Bilo je videti, da je Prikazen še bolj začarela, kakor da bi se bilo množilo njeno veselje, pa še nič ni odgovorila na dekletovo vprašanje. Ali Cerkev je po vsem krščanstvu nadaljevala svoje molitve in pesmi, in prišla do teh besedi: „Veselite se z menoj vsi, ki ljubite Gospoda, ker sem za mladosti bila po volji Najvišjemu: In v svojem naročju sem porodila Boga in človeka. Blagrovali me bodo vsi rodovi, ker se je Bog ozrl na ponižno deklo: In v svojem naročju sem porodila Boga in človeka.“

Bernardka pomnoži svojo nadležnost in povpraša vtretjič:

— Ljuba Gospa, bodite tako dobri in povejte mi, kdo ste in kako je vam ime.

Bilo je videti, da se Prikazen čedalje bolj obdaja s presrečno slavo; pa je, kakor zamaknena v svojo blaženost, še vedno molčala. Ali po nekem neslišnem naključju je zapela

vesoljna Cerkev tisto uro pesem veselja in izgovorila zemeljsko ime čudovite Prikazni: „Pozdravljena Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami.“

Bernardka ne odjenja in ponovi četrtrič svojo prošnjo:

— Ljuba Gospa, prosim vas, bodite tako dobri in povejte mi, kdo ste in kako je vam ime.

Prikazen je imela roke pobožno sklenene in njen obraz je bil v bliščeči svetlobi neskončne blaženosti. Bila je to ponižnost v slavi. Kakor je Bernardka gledala Prikazen, tako je gotovo tudi Prikazen gledala, v naročju božje Trojice, Boga Očeta, ki mu je bila hči, Boga svetega Duha, ki mu je bila nevesta, Boga Sina, ki mu je bila mati.

Na zadnje dekletovo vprašanje razklene Prikazen roke in spusti na desnico molek, ki je imel alabastrove jagode na zlati niti. Potem razpne obe roki in jih pobesi proti tlom, kakor da bi kazala zemlji svoje deviške roke, polne blagoslova. Nato jih povzdigne proti nebeškim višavam, od koder je, ta dan, prišel božji poslanec oznanjenja; zopet jih pobožno sklene, in gledaje v nebesa s čutilom neizrekljive zahvalnosti, izreče besede:

BREZMADEŽNO SPOČETJE SEM.

To izreče in izgine; — deklica je pa bila, kakor drugi ljudje, pred divjim skalovjem . . .

Poleg nje je tekla čudežni studenec po lesenem žlebu. Mirno je šumljal s svojimi valčki padaje v priprosto kotljo . . .

* * *

Mati našega gospoda Jezusa Kristusa ni rekla: „Marija sem, brez madeža spočeta.“ Rekla je: „Brezmadežno spočetje sem“, kakor da bi zaznamovala brezpogojni značaj, nekako bistven značaj božjega privilegija, ki ga je imela sama, odkar sta bila Adam in Eva ustvarjena od Boga. To je, kakor da bi bila rekla, ne: „Čista sem,“ ampak: „Čistost sama sem,“ ne: „Devica sem,“ ampak: „Utelešeno in živo Devištvo sem,“ ne: „Bela sem,“ ampak: „Belost sem.“

Bela stvar lahko neha biti bela; belost pa je vedno bela. To je njeno bistvo samo, ne pa njena lastnost.

Marija je več kakor brez greha spočeta: ona je brezmadežno spočetje samo, to je bi-

stvena in najvišja podoba, prvotna podoba človeštva brez madeža, človeštva, kakršno je prišlo iz božjih rok, ko še ni bilo oskrunjeno po izvirnem grehu, po nečistem življu, ki ga je prestopok naših prvih staršev primešal samemu izvirku tiste neizmerne reke rodov, ki teče že šest tisoč let, in v kateri je vsak izmed nas ubežen val.

Kadar hočete iz blatnega studenca dobiti čiste vode, kaj storite? Cedilo vzamete, in voda se znebi največje nesnage. Precedite jo na drugem cedilu, potem na tretjem, in tako naprej. Naposled dobite popolnoma lepo in čisto vodo, tekoč dijamant. Tako je delal Bog, ko je bil prvotni studenec skaljen. Izbral je rodovino, in vodil jo je na tem svetu, od stoletja do stoletja, od Seta do Noeta, od Sema do Davida, od Davida do Joahima in Ane, staršev Matere božje. In kadar je človeška kri bila tako precejena, da rabimo ta izraz, po malone petdeset rodovih očakov in pravičnih, — če je tudi bilo med njimi nekoliko grešnikov, — prišla je na svet popolnoma čista stvar, stvar brez madeža, popolnoma brezmadežna hči Adamova. Imenuje se Marija, in njeno rodovitno devištvo je porodilo Jezusa Kristusa.

Takrat je hotela Mati Božja potrditi po svoji pričujočnosti in po svojih čudežih zadnji verski članek, ki ga je določila Cerkev in ki ga je razglasil sv. Peter po Piju IX.

Mala pastarica, ki se jej je Mati božja pri kazovala, slišala je v prvič te besede: „Brezmadežno spočetje.“ In ker jih ni razumela, se je, domov gredé na vso moč prizadevala, obdržati jih v spominu „Ponavljala sem ju vso dolgo pot, da ju ne bi pozabila“, pripovedovala nam je neki dan; „pri vsaki stopinji, ki sem jo storila do farovža, kamor sem šla, govorila sem: „Brezmadežno spočetje, brezmadežno spočetje“; zakaj, hotela sem gospodu župniku prinesiti besede Prikaznine, da bi se zidala kapelica.“

Brezmadežno spočetje — nad vse!

Tako Lasér. — Naj dodamo še to: Iz tega Marijinega razodetja spoznamo tudi, kakó vesela je Marija sama svojega brezmadežnega spočetja in kakó visóko ga ceni. Da, dražji ji je,

kakor vse njene druge prednosti. Ona ima namreč še mnogo drugih prednosti, odlik in častnih imen, ki jih nima noben drug Adamov otrok. Pa nobenega drugega ni imenovala kakor tega. Marija ni rekla: Mati božja sem, ali: Mati in devica, Kraljica nebes in zemlje, Pomóč kristjanov... sem, marveč: Brezmadežno spočetje sem.“

Tako je vesela tega, da želi, naj se veselé ž njo vred vsi verniki: Congratulamini mihi... — molimo duhovniki v njenem imenu v brevírju — Častitajte mi, voščite mi srečo, veselíte se z menoj, ker ko sem bila mala, že sem se dopadla Gospódu! — In zopet se ponaša: In hoc cognovi quoniam voluisti me... V tem sem spoznala, da si me izvolil izmed vseh ljudi, da nisi dovolil sovražniku (peklenskemu) veselíti se nad menoj. — Deus omnipotens praecinxit me virtute... Gospod vsemogočni me je opasal in mi brezmadežno odkazal pot. —

Brezmadežno spočetje Marijino je korenina vseh njenih drugih visókih in nadčloveških prednosti. In ker je bila korenina zdrava, neoskrunjena, krepka, je rodila tako zlahčne sadove.

Če Marija tako ljubi svojo brezmadežnost, tedaj je gotóvo, da ji posebno ustrežemo, če ravno to njeno prednost posebno častimo, in verujemo, da nas bo najbolj gotóvo uslišala, če jo bomo prosili ravno pri njeni brezmadežnosti.

Da bi nam torej pomagala ohraniti pot našega življenja nedóžno, pomagala premagati zapeljivca peklensko káčo, pomagala sv. Cerkvi do zmage nad njenimi sovraži, stala ob strani v našem zadnjem odločilnem boju — kličimo prav pogóstokrat:

Češčeno bodi sveto in brezmadežno Spočetje
presvete Devíce in Matere božje, Marije!
(300 dni odp.)

ali:

O Marija, brez madeža spočeta,
Prosi za nas, ki se k tebi zatékamo!
(100 dni odp.)

in zopet:

O Marija, ki si brez madeža na svet prišla,
izprosi mi od Boga, da brez gréha pojdem s sveta!
(100 dni odp.)

Junak si ti!...

(Mladeničem Marijinih družb.)

Svetinja diči tvoje prsi,
si mar s sovragom se boril?
zmagalec znak si tam dobil? —
Zmagalec le svetinjo nosi
in njemu le se slava trosi.
Komu svetinja je kovana,
na prsih tvojih ki blesti?

Brezmadežni! —

Junak si ti,
ki si dobil najlepši znak,
kdor nosi ga, je vsak junak!
Boril si se s sovragom močnim,
premagal sebe si in svet,
zato ti znak je bil pripet.
In dan na dan se še boriš.,
boriš se pod zastavo sveto
za njo, — brez madeža spočeto.
in nji prisego govoriš.
Da rečem ti, ti si junak.
O, da bi pač bil vsakdo tak!
Marijin sin, le moško stoj!
V ponos ti bodi ta svetinja,
pogled na njo naj te spominja,
da Mati čuje nad teboj.

Če kača studna spone kuje,
če zlobni svet te zalezuje,
nič se ne boj!
Na prsih znak — in moško v boj!
Dokler le srce v prsih bije,
junak je vedno sin Marije,
junak na zemeljskem bojišču,
junak na smrtnem še ležišču.
Ko bije odločilni boj,
v rokah drži svetinjo sveto,
še v večnost bi jo vzel s seboj.
Junak zaspi,
da v večnosti se prebudi;
svetinja mu je odkupnina,
svetinja v večni dom vstopnina.
V nebesih je — Marijo gleda,
pa drugim ni povsem enak,
da je Marijin, se zaveda,
svetinja mu je častni znak.
Do groba zvezda se blesti,
ki ti jo zemlja je pripela;
svetinja: da Marijin si,
pa bo v nebesih še blestela.

S. Elizabeta.

Iz Rima V Rimu se je mudil dalj časa sirski patrijarh Ciril. Prinesel je iz Carigrada sv. očetu lastnoročno pismo sultanovo in visoke redove za papeževega tajnika kardinala Merryja del Val in kardinala Gottija. — Umril je 15. t. m. kardinal Mario Mocconi. — Sv. oče je imel tajni konzistorij, v katerem je imenoval več škofov. V svojem nagovoru je izrekel obžalovanje nad rusko-japonsko vojsko. On moli k Bogu, da se vojska srečno konča. Nato je izrekel svojo žalost nad razmerami na Francoskem. Sveta stolica ni rušila konkordata, temuč francoska vlada, ki odstranja križe iz šol in sodišč, ki ne pusti škofom, da občujejo s papežem, ki zatira in preganja redove ter raje

vidi, da niso imenovani škofje, kakor da bi bili imenovani oni, katere papež spozna za sposobne. On ugovorja proti temu početju iz ljubezni do Francije. Upanja nima, da se bo položaj v kratkem izpremenil na bolje. „A ta žalostni dogodek“, je končal sv. oče, „nas ne bo dobil niti nepripravljenih, niti brez poguma, ker mi zaupamo v božjo pomoč.“

Na Dunaju so imeli škofje pretečeni teden konference. Udeležili so se teh skoro vsi avstrijski škofje, med njimi tudi naš premilostni. Ob sklepu so izdali pastirsko pismo, ki se bavi obširneje z gibanjem „Proč od Rima“. Škofje so se dogovarjali o katekizmih za srednje šole, o katoliškem shodu za Avstrijo, romarskem

zavetišču v Jeruzalemu, o afriških misijonih in misijonski hiši v Briksenu. — Konferenca je vodil dunajski nadškof Gruša.

Katoliško šolsko društvo, ki ima namen zidati nove šole in poduk mladine izročiti katoliškim učiteljem, je zborovalo pretečeni teden na Dunaju. Nastopilo je več govornikov, ki so vsi povdarjali nevarnost, ki preti šoli od učiteljev, ki so veri in Cerkvi sovražni. Shod so pozdravili sveti oče ter vsem udeležencem podelili apostolski blagoslov, dunajski kardinal Gruša, šenthipolitski škof Rössler, nadvojvoda Franc Ferdinand, župan dr. Lueger in mnogo drugih odličnjakov. Zborovanja so bila vrlo dobro obiskana.

Na Badenskem je katoliški župnik Anton Keller izdal mašno in podučno knjižico za može. Radi te izdaje so vsi liberalci silno razburjeni in kličejo policijo na pomoč. Kaj pa je vzrok

temu ogorčenju? Med drugimi vprašanji se nahaja v knjižici tudi to: Kako voliš pri volitvah? Odgovor se glasi: Pri občinskih, deželnozborskih volitvah ne voli nikdar brezverskih mož! Kdor nima vere, kdor se ne boji Boga, kdor ne hodi več ob nedeljah in praznikih k sveti maši, kdor prebira liberalne spise, ta nima prave ljubezni za svoje katoliške someščane, ta bo postal omahljivec in izdajalec. — Resnične so te besede, zato pa toliko krika v liberalnem taboru. Dobro bi bilo, da bi si ta odgovor tudi vsi naši možje zapomnili in se po njem ravnali.

Na Laškem so se vršile volitve v zbornico Propadli so po največjih mestih socialni demokratje. Na mnogih krajih so se vdeležili volitve katoliki. Vlada ima sedaj veliko večino v zbornici.

Presvitli gospod knezoškof so se mudili na Dunaju pri škofijskih posvetovanjih. V soboto 10. t. m. so se povrnili v Ljubljano. Popoldne so se odpeljali v Trebnje. Na kolodvoru so jih poštene katoliški vaščani, ki so došli iz vseh vasij župnije, najsrčneje pozdravili. V nedeljo so posvetili dekanijsko cerkev, popoldne sprejeli več deklet v „Marijino družbo“, ter tudi nekaj mladeničev v mladeniško družbo, ki se je ta dan ustanovila. — V soboto so posvetili več zvonov v livarni Samassovi. V nedeljo so imeli pri slavnosti Marijinega brezmadežnega spočetja krasen govor v uršulinski cerkvi.

Kranjska duhovščina namerava zgraditi ob bohinjskem jezeru letovišče, kamor bi prihajala ob poletnem času na kratek odmor.

Umrl je v Ljubljani gospod Jožef Jereb

vpokojeni župnik. Rojen je bil 13. marca leta 1822. na Vrhu. Skoro do zadnjega je opravljal sveto mašo v župni cerkvi sv. Jakoba. Pogreb je bil v pondeljek 14. t. m. N. v m. p.

Slovesno obljubo je naredil v nedeljo 13. t. m. v opatijski cerkvi v Zatičini cistercijan čast. pater Alberik Ilovski, rodom Novo-meščan. Cerkveni govor je govoril mil. g. proš. dr. Elbert iz Novega mesta.

Duhovske vesti s Stajarskega G. Friderik Horvat, provizor v Št. Lovrencu nad Mariborom, je postal župnik ravnotam. Kot kaplan pa je nastavljen g. Franc Mandeliček pri sv. Jurju ob Ščavnici.

Umrl je v Gorici na svojem stanovanju duhovnik msgr. Janez Abram. Rojen je bil v Tupeljčah v občini Kobleglava na Krasu dne 18. maja l. 1813. Svetila mu večna luč.

Duhovske spremembe v goriški škofiji G. Ignacij Kobal, kancelist pri knez nadškofijskem ordinarijatu je imenovan v svrhu višje izobrazbe za kaplana pri S. Maria all' anima v Rimu. Na njegovo mesto je prišel g. Ivan Tabaj, prefekt v deškem semenišču. G. Ivan Drašček, kaplan v Cerknem je premeščen za kaplana v Bilje pri Gorici. G. Anton Sok, novomašnik pride za II. kaplana v Cerkno.

80letnico je obhajal v soboto 12. t. mes. preč. pater Celzij Novak, frančiškan v kamniškem samostanu. Rojen je bil v Poljanah pri Ribnici. Kljub visoki starosti je gospod pater še vedno čil in dobre volje. Ohrani ga Bog še mnogo let!

V Istri so se vršili misijoni po raznih krajih, od 4. do 24. t. m. v Krkavcih, Kortah in Šmarji v Koperskem okraju. Vodijo jih gg. Vrhovec, p. Kunstelj in p. Žužek iz družbe Jezusove iz Ljubljane Udeležba je bila povsod dobra. Bog daj mnogo sadu!

Nova dekliska Marijina družba se bode kmalu ustanovila v Ljubljani. Sedež bo imela v Križankih.

Društvo sv. Marte je imelo 13. t. m. redni občni zbor v svoji hiši. Udeležilo se ga je mnogo deklet tako, da je bila dvorana napolnjena. Tih, brez vsega šuma deluje to društvo, ki je doseglo v kratkem času svojega obstoja prelepe uspehe. Samo v tem letu je dobilo 716 brezposelnih oseb stanovanje. Marsikatera izmed teh bi se bila izgubila, da ni našla varne zavetja v hiši. Vsak mesec imajo društvene, katerih je sedaj 260, shod. Tu zapejejo društvene pevke par nabožnih pesmic in za tem je kratek nagovor predsednikov. V društvu se zbirajo dekleta iz cele Kranjske, ki čakajo na službo. Društvo ima obilo stroškov, ker mora plačevati hišo in jo vzdržavati, zato je prav toplo priporočamo v podporo. Vsak dar bomo hvaležno sprejeli in ga objavili v „Bogoljubu“.

80letnico svojega rojstva je praznoval v nedeljo 20. t. m. milostni gospod stolni dekan Andrej Zamejic. Premnogo zaslug si je pridobil za Cerkev in domovino, kar je priznala duhovna in svetna oblast G. jubilat kljub visoki starosti še vedno vrši točno in vestno vsa svoja opravila. Bog nam ohrani maogozaslužnega g. slavljence še dolgo let!

V karmelski cerkvi na Selu bodo na god sv. Janeza od Križa presvitli g. knezoškof ob pol 8. uri zjutraj darovali sv. mašo. — V nedeljo 27. t. m. bo v tej cerkvi ob pol 4. popoldne tudi pridiga in litanije.

P Adolf Čadež, frančiškan v ljubljanskem samostanu, je odpotoval ta teden v Carigrad. da bo tam misijonaril.

Prav lepe nove sprejemnice za Marijine družbe s podobo Brezmadežne je ravnokar dobila prodajalna „Kat. tiskovnega društva“. Te sprejemnice odslej najbolj priporočamo družbam. Niso drage pa za primerno nizko ceno zelo lepe.

Marijine družbe počastite posebno letos Marijo brezmadežno pred praznikom z devetdnevnicami ali pa potem z osmino. V Bleiweisovem družbenem molitveniku imate pripravno devetdnevnic, ki se pa prav tako lahko rabi tudi za osmino. Če družba naroči knjigo kar skupno, jo dobi v debelem tisku za eno tretjino cenejši. To pa samo, če se naroča naravnost (namesto pri pisatelju) v knjigovoznici Frančiška Bresskvarja v Ljubljani. Da bo knjigovez mogel vsem pravočasno ustreči, naj se naroči kmalu. Znižane cene so: K 1, K 1'35 in K 2.

Naznanilo ponočnim častivcem presvetega Rešnjega Telesa v Ljubljani. Ponoči med 1. in 2. decembrom bodo možje in mladeniči molili presv. Rešnje Telo v stolni cerkvi sv. Nikolaja. Molila se bode 21 ura; za adventni čas. Prav prijazno zopet vabimo vse moške brez izjeme, da bi se v obilnem številu udeleževali nočnih ur. — Redni sestanek se vrši v nedeljo dne 11. decembra ob 1/2 5. uri v šenklavški zakristiji.

Umrla je na Dunaju, dne 13. novembra Agatka Latzel, rojena Repše v 66. letu starosti. Bila je rod. Kranjica, zelo pobožna in dobrodelna, posebna častivka sv. Rešnj. Telesa in Matere božje, — prva naročnica „Bogoljuba“ na Dunaju. N v m. p.!

* * *

Iz Ljubljane. Izredni duševni užitek so imeli minulo nedeljo verni Ljubljančanje. Moška Marijina družba v Križankih ni hotela zaostati za svojimi sestrami po deželi ter priredila jubilejno slo-

vesnost v čast Brezmadežni, s sodelovanjem povabljenih Marijinih družb ljubljanskih in nekaterih okoliških. Ta pomenljiva slovesnost se je ta dan popoldne izvršila izvanredno lepo in v najlepšem redu. Sprevod z Najsvetejšim, ki so ga vodili presvetli gospod knezoškof ob obilni asistenci in ki se ga je udeležilo nad 2000 članov in članic Marijinih kongregacij, (samo v vrstah uršulinskih dveh družeb smo našli 350 članic), se je po redu, ki smo ga zadnjič naznanili cenjenim bralcem, točno ob $\frac{1}{4}$ uri jel pomikati od križevniške cerkve po Gosposkih ulicah s prekrasnim kipom Brezmadežne na čelu, ki je bil ravno sedaj naročen za Marijino družbo gospodičen pri uršulinkah, v uršulinsko cerkev. Gg. bogoslovci so med potjo prepevali litanije presv. Srca Jezusovega, odpeval pa je nalašč za to priliko sestavljen mešani zbor pod vodstvom društvenega pevovodje g. Černiča. V dolgi vrsti spreveda smo poleg zastav ljubljanskih Marijinih družb opazili takoj za kipom M. B. novo krasno zastavo „Katoliškega društva za delavke“, „Zvezino“ zastavo sv. Mihaela ter zastave Marijinih družb iz D. M. v Polju, z Dobrove, St. Vida in celo iz Šmarija pod Ljubljano. Lepo je bilo videti izredno veliko število belo oblečenih družabnic, izmed katerih jih je osmero svetilo pri kipu Brezmadežne, ostale so se razvrstile neposredno pred duhovščino. Ko je sprevod dospel v čarobno razsvetljeno uršulinsko cerkev (posebno pozornost je vzbujal pred velikim oltarjem prosto viseč električni napis „Ave“), so stopili na leco presvetli gospod knezoškof, ki so z njim lastno ognjevitostjo prepričevalno govorili o velikem pomenu Marijinih družb in pa češčenju Brezmadežne sploh. Opisovali so visoki govornik začetek Marijinih družb, krute boje, ki jih je moralo in jih še sedaj mora biti krščansko ljudstvo proti onemu, ki mu je Brezmadežna strla glavo, in njegovim hlapcem, njih navidezne uspehe, nasproti pa tudi podali dokaze, kolike in kako mnogotere zmage si je o vseh časih priborila vojska Marijina. Končno so presvetli pozivljali navzoče, naj vztrajajo na pričeti poti in izprosijo Marijine pomoči sebi, svoji ožji slovenski domovini in razburkani Avstriji, da pridemo končno vsi po Mariji k Jezusu, kakor nam je lepo predočil današnji sprevod z Brezmadežno na čelu in z Najsvetejšim. Po tem ognjevitom in globoko v srce segajočem govoru so presvetli gospod knezoškof blagoslovili kip Brezmadežne, in nato je pela duhovščina litanije M. B., odpevale pa so na koro prekrasno, kakor le te znajo, čč. uršulinke ter ljudstvo po cerkvi. Po danem blagoslovu se je vrnil sprevod v istem redu po Vegovih ul. v krasno ozaljšano križevniško cerkev, katere pročelje je bilo lepo razsvetljeno. Tu se je odpela zahvalna pesem in podelil sklepni blagoslov. Tako se je izvršil jubilejni praznik ljubljanskih Marijinih družb, častno za Marijino družbo

prirediteljico kakor za vse one družbe in društva, ki so se odzvale njenemu povabilu in se niso strašile javno nastopiti sredi Ljubljane. Bog dobrotni in Brezmadežna pa dodelita obilno milosti vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da se je ta slovesnost izvršila tako lepo in veličastno!

Iz Bosne. Vrli „Bogoljub“ je blagovolil naznaniti dopis o napravi Marijinega svetišča na Marijanskem homcu pri mestu Kózarac. Naj še naznani, kar se je dalje tam napravilo in dogodilo letos za jubilej verske resnice brezmadežnega spočetja preblažene Device Marije.

Ker se štiri leta po razglášenju zgor omenjene verske resnice v francozkem Lurdu — v votlini masabjelske pečine — prikazala in objavila velelepa nebeška Gospa in rekla: „Jaz sem brezgrešno Spočetje“, smo i mi ubogi katoliški kristjani, bivajoči med drugoverci, želeli imeti primerni in pomenljivi vidljiv spomenik tega Marijinega jubileja.

To leto v Marijinem mesecu majniku smo začeli napravljati spomenik ob gričku Marijanskega homca, na kojem stoji nova cerkvica, ter ga dovršili do 15. avgusta t. l. Ta spomenik je lurška votlina. En del te votline je naravna kamenita pečina, a drugi del smo umetno dostavili. Pred to spomensko lurško votlino je prostorna homska ravnica ob strani gornjega grička s cerkvijo. Za več tisoč ljudstva je prostora na tej ravnici in vsak more viditi podobo Marijino in mašnika pri oltarju v votlini. V slavni praznik vnebovzetja Marije Device, bila je ta votlina svečano odprta in blagoslovljena. K tej slovesnosti je došlo mnogo vernega ljudstva. Pri mestu Kózarac se je zbrala in lepo uredila slavnostna procesija, v koji se je nosila krasna podoba brezmadežne Device Marije posnete po njeni lurški prikazni. Z rožvenško molitvijo in pevanjem lurške himne je došla procesija na homsko ravnico pred spominsko votlino. Na vzvišenem kraju pred votlino je govoril č. gospod dekan pomenljiv in primeren cerkveni govor. Ljudstvo je bilo pobožno navdušeno in do solza ganjeno. Z dozvoljo in pooblaščenjem mil. gosp. očeta škofa je blagoslovil lurško votlino in podobo Marije Device lurške č. vr. oče Jožef iz družbe presv. Odrašenika ali Ligvorjanec, ki je došel za to slavnost iz Bavarke k starišem svojim tukaj naseljenim; dva č. očeta franciškana sta mu pri službi božji stregla.

In ko se je votlina cerkveno službeno odprla in se zagledala v njej vzvišeno lepa in mila podoba Brezmadežne ter krasno ovenčana in z mnogimi lučicami razsvitljena notranja votlina, je ubogo verno ljudstvo vzdigovalo roke k nebu in Mariji Devici, vzdihovalo, jokalo in pozdravljalo brezmadežno nebeško Kraljico.

Po odkritju in blagoslovljenju votline je bila v njej na oltarju prvokrat opravljena svečano presveta daritev. Potem se je ljudstvu čitala spo-

minska ustanovna pergamentna jako zanimiva listina, se vložila v stekleno posodo z mnogimi spomeniki in relikvijami iz sv. dežele ter se dejala v dolbino oltarne menze. Gori v cerkvi nad Iurško votlino se je pa ljudstvo skesano izpovedavalo in prejemale kruh nebeški. Gore in doline kozarške so odmevale vseobče ljudske pesmi: Ave, ave, ave — zdrava, zdrava, zdrava Marija! Kraj ta in okolica je v mnogočem podoben onemu v Lurdu: Tukaj kamenit Marijin homec, tam masabjelska pečina; tukaj ob strani grička votlina, a nad njo cerkva, tako tam votlina, nad njo pa dvojna cerkev — bazilika; tukaj obdajajo to gorsko dolino kozarške gore in planine, tam pa Pirenejsko gorovje; tukaj teče mimo bistra gorska reka, tam reka Gav... Samo po silnem ubožtvu smo mnogo različni od tam; tudi bogoslužne reči v spominski votlini smo imeli izposojene in jih morali proč vzeti in nazaj dati Zatoraj ljubitelji in častitelji brezmadežne Device Matere božje, pomagajte milodarno za napravo bogoslužne obleke, posode, orodja v to novo prepotrebno Marijino svetišče, v ta spominski jugoslovanski mali Lurd. Tukaj v Prijedoru in v Kozarcu treba je bilo za katoliško cerkveno občino vse nanovo začeti in napraviti, a mi katoliški kristjani ubogi delavski trpini, v veliki manjšini med drugoverci, smo še nezmožni vse najpotrebnejše sami napraviti.

In če so v deželah katoliških, kjer je zadostno in obilno cerkva, cerkvenih naprav in krasnih verskih predmetov ter mnogo pripomočkov, vendarle težave in nevarnosti za pravo krščansko življenje; koliko bolj in več v deželi po večini še drugoverki, kjer vsega tega, zgor omenjenega, zelò primanjkuje! Vidljivo in čutno nas je Marijin mali Lurd v Kozarcu versko oživil, vspodbudil, in osrčil... Bogu hvala! Češčenje brezmadežni Mariji Devici!

Odpustki mes. decembra 1904.

1. Četrtek, 1. v mesecu, Popolni odpustek udom bratovščine svetega Rešnjega Telesa v bratovski cerkvi, če te ne morejo brez velike težave obiskati, pa v farni cerkvi.

2. Petek, 1. v mesecu, Popolni odpustek vsem vernikom, ki gredò k izpovedi in sv. obhajilu in nekoliko premišlujejo dobrotljivost presvetega Srca in molijo v namen sv. očeta. — Udje bratovščine presvetega Srca Jezusovega dobe popolni odpustek proti navadnim pogojem danes ali pa prvo nedeljo.

3. Sobota, Sv. Francišek Ks. Udom brat. sv. R. T. popolni odpustek kakor 1. dan t. m.

4. Nedelja, 1. v mesecu. Udom rožnivenške bratovščine trije popolni odpustki: 1. če obišejo bratovsko kapelo in tam molijo v namen svetega očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če je v bratovski cerkvi izpostavljeno sveto R. Telo in tukaj nekaj časa molijo.

8 Četrtek Praznik brezmadežnega spočetja Marije Device. Tretjerednikom vesoljna odveza. Popolni odpustek: a) udom bratovščine presv. R. Telesa v bratovski ali farni cerkvi, kakor 1. dan t. m.; b) udom bratovščine presv. Srca Jezusovega v bratovski cerkvi; izpovednik more namestu molitve v bratovski cerkvi določiti drugo dobro delo; c) udom bratovščine naše ljube Gospe presv. Srca v bratovski cerkvi; d) udom bratovščine prečistega Srca Marijinega; e) udom rožnivenške bratovščine v katerikoli cerkvi; f) udom škapulirske bratovščine karmelske Matere božje v bratovski ali farni cerkvi; g) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; h) udom molitvenega apostolstva; j) udom Marijine družbe; k) udom družbe krščankih družin; l) udom bratovščine za duše v vicah.

13. Torek. Zvel. Janez Marioni, iz teatinškega reda. Popolni odpustek oni, ki nosijo višnjevi škapulir.

25. Nedelja Božič. Udom tretjega reda vesoljna odveza. Popolni odpustek: a) udom bratovščine naše ljube Gospe presvetega Srca v bratovski cerkvi; b) udom rožnivenške bratovščine v bratovski cerkvi; c) udom škapulirske bratovščine karmelske Matere božje v bratovski ali farni cerkvi, in onim, ki nosijo višnjevi škapulir; d) udom Marijine družbe; e) udom družbe krščankih družin; f) udom družbe za duše v vicah.

27. Torek. Popolni odpustek: a) udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa v bratovski ali farni cerkvi, kakor 1. dan t. m.; d) udom bratovščine presv. Srca Jezusovega v bratovski cerkvi; namestu molitve v v bratovski cerki more izpovednik določiti drugo dobro delo; c) udom bratovščine prečistega Srca Marijinega.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec december: Dejansko izpoznanje vere.

Za posamezne dni: 1. Sv. oče, 2. Dva ljudska misijona, 3. Tržaški škof. Misijoni na vzhodu, 4. Da bi nas Bog varoval neprevidene smrti, 5. Več bolnikov za potrpljenje in zdravje, 6. Krščanska vzgoja slovenske mladine, 7. Marijanski shod v Rimu, 8. Slovesno in plodonosno praznovanje Mar. jubileja, 9. Spreobrenje trdovratnih grešnikov, 10. Važne šolske zadeve, 11. Konec roske-japonske vojske, 12. Francoski škofje, 13. Eđnost med avstrijskimi katoličani, 14. Katoliška cerkev na Ruskem, 15. Boj zoper nenravnost, 16. Važne zadeve sv. očeta, 17. Brezposelni in pomanjkanje trpeči delavci, 18. Pijanci in družba treznosti, 19. Katoliško časnikarstvo, 20. Podpiravci in pospeševavci „Bogoljuba“, 21. Verski odpadniki, 22. Vspešen boj zoper odpadništvo, 23. Važne zadeve mnogih dušnih pastirjev, 24. Da bi se polegli narodni prepiri, 25. Mir mnogim krščanskim družinam, 26. Srčno izpoznavanje sv. vere, posebno med katoliško inteligenco, 27. Katoliški dobredelniki zavodi, 28. Dušnim nevarnostim izpostavljena mladina, 29. Vse še ne uslišane nam priporočene zadeve, 30. Zadeve in potrebe „Bogoljubovih“ bravcev, 31. Vsi našim molitvam priporočeni.

Prihodnja številka izide v četrtek, 15. decembra.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča sledeče nabožne spise:

RAFAEL

ali nauki in molitve za odraslo mladino.

Spisal **Jožef Kerčon**, duhovni svetovalec.

Drugi natis.

Najboljši molitvenik s pouki za odrasle mladeniče in dekleta.

Cene: Platno z rudečo obrezo K 1'50, usnje z rudečo obrezo K 1'60, usnje z marm. obrezo K 1'60, usnje z zlato obrezo K 2'—, po pošti 10 vinarjev več.

Nevesta Kristusova

ali podučna in molitvena knjiga za pobožne krščanske device.

Postovenil **Fr. Bartol**, župnik. 101 Šesti natis.

Molitvenik s premišljevanjem in mnogoterimi navodili za vse bogoljubne žene in dekleta.

Cene: Rudeča obreza K 2'48, marm. obr. K 2'48, zlata obreza K 3'40, po pošti 20 vin. več.

Filoteja

Sv. Frančiška Saleškega

ali navod k bogoljubnemu življenju.

Po izvirniku poslovenil Anton Kržič.

Pobožnim vernikom in vsem bogoljubnim dušam v spodbudo.

Cene: Rudeča obreza K 1'80, marm. obreza K 1'80, zlata obreza K 2'40, po pošti 20 v. več.

Pot v nebesa

ali življenje udov tretjega reda svetega Frančiška Serafinskega, ki med svetom živijo.

Spisal **O. Nikolaj Meznarič**, frančiškan.

Peti natis.

Molitu s potrebno razlago za slov. tretjerednike.

Cene: Rudeča obreza K 1'80, marm. obr. K 1'80, zlata obreza K 2'40, po pošti 20 vin. več.

Ura

moliti in častiti Jezusa v vednem čiščenju presv. R. Telesa.

Sestavljena z nekaterimi molitvami za ude te prelepe bratovščine in sploh za vse častilce pri obiskovanju najsv. zakramenta ljubezni božje.

Cena trdo vezani knjižici 40 vin., po pošti 5 vin. več.

Ravnokar je pričela izhajati

RUSKO-JAPONSKA VOJSKA.

Naznanilo! Veliki boj v Vzhodni Aziji med belim in rumenim plemenom se je začel. Gotovo je, da bo boj dolgotrajen in krvav. — Že dosedanji dogodki so razburili ves svet in tudi v slovenskem narodu vsi sloji z năpeto pozornostjo zasledujejo bojne dogodke.

Odkar so azijske tolpe pred stoletji preplavljale naše dežele, morale in požigale po evropskih pokrajinah, še ni bilo tako velikega in pomenljivega boja med belim in rumenim človekom. — Zato se je odločilo založništvo „Dom in Sveta“, da začne izdajati pod naslovom

Vojska na Daljnem Vzhodu
natančen popis boja in tamošnjih krajev.

To delo izhaja v snopičih po šestnajst strani dvakrat na mesec. Vsak snopič ima svoj zavitek. Preskrbljeno je, da bo delo bogato okrašeno z mnogimi slikami.

Da se more vsakdo naročiti na to velezanimivo delo, smo nastavili ceno kar najnižje. Naročnina za en letnik (24 snopičev) stane K 4'80. Pol letnika (12 snopičev) K 2'40. Posamezni snopiči se dobe v bukvarnah po 20 vin.

Naročnina se naj pošilja edino le na naslov:

Upravništvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani.

Priporoča se skupno naročanje!!

Kdor naroči deset izvodov, dobi enega zastonj!

Na naročila brez naročnine se ne bo oziralo!

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevejšča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. — Staro posodo popravi in prenovi, posrebrni in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelododne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda And. Čebaška izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lestenec v renesančnem slogu.

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za 20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

Male dnevnice so pošle.

„Vodilo“ za Marijine družbe. Prav pripravno vezano za moški žep; ima tudi eno sveto mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik **„Najboljša mati“** ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, oboje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči, velja le toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 150, v usnju, zlati obrezi K 2.— in v najbolj lepi vezavi K 3.—

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu v Lešah, p. Tržič**.

FRANJA CZERNY

umetniška vezateljica

v Stari Loki šte. 15
pri Škofji Loki

priporoča se v izdelovanje cerkvenih paramentov vsake vrste (kakor mašnih oblek, oltarnih prtov itd.) od najpreprostejših izvršitve do najfinejših slikarije z iglo in vezenje z zlatom.

Stari že obrabljeni paramenti se popravljajo najskrbnejše, da so zopet za uporabo kakor novi.

Vse tu navedeno se izdeluje po najnižjih cenah.

405 B. 12—11

Ali ste že naročnik „Slovenca“?

Ako še ne, naročite si ga lahko z vsakim dnevom. Naročnina znaša za celo leto le 26 K ali mesečno 220 K. Naročnina naj se pošilja upravništvu „Slovenca“ v Ljubljani.

„Slovenec“ je najbolj razširjeni slovenski dnevnik ter prinaša sedaj mej drugim zelo točna, najnovejša obširna poročila o rusko-japonski vojski.

Naročite si pa lahko tudi

samo sobotno izdajo

ki stane za celo leto 7 K, za pol leta 350 K. S tem si lahko oskrbite za vsako nedeljo obilico najraznovrstnejšega berila.